

The background of the cover is a painting. In the foreground, a woman in a blue and white historical dress and a white headscarf is shown from the waist up, looking down. Behind her, a man in a dark tunic and white hose is lying on the floor, his arms outstretched. In the background, through an open doorway, a medieval town with a large castle is visible. A small inset painting within the scene shows a figure in a red and white robe.

PRIBUVĒJOS PRAKEIKSMAS

Kad nežūtų tūkstančiai, turī būti
nužudytas vienas.

SABINE EBERT

SABINE EBERT

PRIBUVĖJOS PRAKEIKSMAS

Romanas

Vertė
UAB „DATATEX“

Dramatis personae

Svarbiausių veikėjų pristatymas. Istorinės asmenybės pažymėtos *.

Freibergas (buvęs Kristiansdorfas)

Marta, pribuvėja ir žolininkė

Lukas, jos vyras, riteris, tarnaujantis Meiseno markizui

Tomas, Klara ir Danielius – Martos vaikai iš pirmosios santuokos su Kristianu

Paulius, Lukas ir Konradas – Luko sūnūs

Joana, Martos podukra

Kunas, Joanos vyras ir pilies sargybinis

Bertramas, geriausias Kuno draugas ir pilies sargybinis

Heinrichas, pilies valdytojas

Ida, jo žmona

Reinhardas, markizo riteris Freibergo pilyje

Jonas, kalvis ir miesto tarybos narys

Ema, kalvio žmona

Johanas ir Guntramas, jų sūnūs

Karlas, kalvis ir Martos posūnis
Sebastianas, klebonas
Anzelmas, siuvėjas ir Freibergo burmistras
Hansas ir Fridrichas, buvę druskos vežėjai iš Halės
Peteris, vyriausiasis samdinyš Martos ir Luko namuose
Kristianas, arklaininkas, pirmasis Kristiansdorfe gimęs vaikas
Ana, jo žmona, Peterio sesuo
Elfryda, našlė iš kalnakasių rajono

Meisenas

Otas fon Vetinas, Meiseno markizas*
Jadvyga, jo žmona*
Albrechtas, Oto ir Jadvygos pirmagimis*
Sofija Bohemietė, jo žmona*
Zuzana, Jadvygos tarnaitė ir Martos draugė
Hartmutas, Oto ginklanešių mokytojas
Elmaras, Albrechto riteris ir patikėtinis
Rutgeris, ginklanešys ir Elmaro įsūnis
Gizelbertas, riteris
Geraldas, riteris ir mirusios pirmosios Luko žmonos brolis
Lukardis, jo žmona
Ditrichas fon Kitlicas, arkikatedros klebonas, vėliau Meiseno vyskupas

Kilmingieji ir dvasininkai

Imperatorius Fridrichas fon Štaufenas, pramintas Raudonbarzdžiu (it.
Barbarossa)*
Heinrichas, karalius ir Fridricho sūnus*
Fridrichas fon Švabenas, dar vienas Fridricho sūnus*
Ditrichas fon Veisenfelsas, jaunesnysis Meiseno markizo Oto fon Vetino
sūnus*
Ričardas Liūtaširdis, Anglijos karalius*
Pilypas II Augustas, Prancūzijos karalius*

Salachas ad Din Jusuf ibn Ajjub, Jusufas, Ajjubo sūnus, o Salachas ad Din reiškia „Tikėjimo teisingumas“, Vakaruose trumpai vadinamas Saladinu, Egipto ir Sirijos sultonas, musulmonų ginkluotųjų pajėgų vadas*

Gi de Luzinjanas, tuometinis Jeruzalės karalius*

Konradas iš Monferato, Monferato markizas ir Tyro valdovas*

Bohemundas III, Antiochijos kunigaikštis*

Bela III, Vengrijos karalius*

Izaokas II Angelas iš Konstantinopolio, Bizantijos imperatorius*

Kilidžas II Arslanas, Ikonijaus sultonas*

Leopoldas V, Austrijos hercogas*

Heinrichas fon Kaldenas, maršalas*

Martinas, Meiseno vyskupas*

Liudvikas Romusis, Tiuringijos krašto grafas*

Hermanas, jo brolis, Saksonijos grafas*

Bernhardas fon Aršlebenas, Saksonijos hercogas, Meiseno markizės
Jadvygos brolis*

Dedas fon Groitčas, Groitčo grafas, Meiseno markizo brolis ir rytinių
žemių markizas*

Konradas, jo vyriausias sūnus*

Kiti veikėjai

Raimundas, markizo Oto riteris

Elžbieta, jo žmona

Rolandas, jų sūnus

Liudmilas, dainius

Jokūbas, riteris, Luko brolis

Petras, Mariencelio vienuolyno abatas

Bertoldas, kaimyninio kaimo greta Freibergo šeimnininkas*

Viprechtas fon Štarkau, Ditricho fon Weisenfelso ietininkas

Humfridas fon Auenveileris, riteris

Notkeris, jaunas benediktinų vienuolis

Rupertas, ginklanešys

Prologas

Ieškodami taikos ir sotesnio gyvenimo, jie atkeliavo į svetimą, beveik negyvenamą kraštą.

Tačiau netrukus toje vietovėje buvo rasta sidabro – užvirė tikra sidabro karštinė. Greitai pasklido žinia, kad Kristiansdorfe laimė pasiekama ranka. Iš visų šalių laimės ieškotojai plūdo į kaimelį Tamsiojoje girioje. Tačiau greitai žmonės suprato vieną paprastą tiesą – lengvų kelių į laimę nebūna. Įsiliepsnojo kruvini konfliktai, o ramybės ir taikos viltys palaipsniui geso.

Negana to, ir taip neramų naujakurių ir kalnakasių gyvenimą sukrėtė dar ir didžiojo pasaulio neramumai. Pamokslininkai traukė per šalį, skleisdami siaubingas naujienas apie Jeruzalės miesto kritimą. Kunigai iš sakyklų kvietė tikinčiuosius į Šventąjį karą, kad Kristaus miestas būtų atimtas iš netikinčiųjų rankų.

Kai kurie suprato per vėlai: tikrieji priešai tyko ne svetimoje žemėje, o Šventasis karas – tai tik lengvatikių apgaulė.

PIRMA DALIS

ŠEIMYNINĖS
DRAMOS

1189 m. gegužė Freiberge

Nejudėdamas, pusiau atmerktomis akimis, Lukas stebėjo, kaip žmona, dienai brėkstant, išlipo iš lovos. Nepažvelgusi į vyrą užsivilkė suknelę, susipynė plaukus, uždengė juos kukliu gobtuvu ir tyliai išslinko.

Jis suprato moters norą – Marta nori pabūti viena. Šiandien jos buvusio vyro, o Luko geriausio draugo, vardadienis.

Nors Kristianas žuvo bemaž prieš penkerius metus, bet abu vis dar jo gedėjo, tiesa, kiekvienas dėl visiškai skirtingų priežasčių.

Marta nuėjo į koplyčią pasimelsti už mirusiojo sielą. Kristianas buvo jos gyvenimo meilė, nuo pat Martos ir Luko vedybų, kurios įvyko iš reikalo, nes to reikalavo situacija, vyras kasnakt savęs klausdavo, ar nematoma draugo dvasia vis dar guli lovoje tarp sutuoktinių. Dėl Kristiano mirties Lukas vis dar jautė nuoskaudą ir nusivylimą – net gniaužė gerklę. Kartais atrodydavo, kad draugas vėl sugrįš, kaip jau ne kartą buvo nutikę, kad tuoj išvys jį palei tvartus, namuose arba pilyje, kur Kristianas budėdavo sparčiai išsiplėtusioje kalnakasių gyvenvietėje, kol priešai vyriausiojo Meiseno markizo sūnaus įsakymu jį nužudė.

Lukas įsimylėjo Martą daug anksčiau nei ji tapo Kristiano žmona. Bet jų tuoktuvės įvyko tokiomis aplinkybėmis, apie kokias jis nė baisiausiam košmare nesapnavo. Senas ir įtakingas priešas – asmeninis Meiseno markizo Oto fon Vetino sargybinis – laidotuvių dieną tiesiog nuo Kristiano kapo pagrobė Martą ir prievarta pavertė savo žmona. Kai

Lukas pagaliau surado pagrobta Martą, apimtas begalinio įtūžio, užmušė priešininką. Vienintelis kelias išgelbėti Martą iš vienuolyno, o pačiam išvengti mirties nuosprendžio buvo skubios vedybos.

Martos žingsniams nutilus ant laiptų, Lukas taip pat atsikėlė, apsirengė ir nusileido į akmeninio namo, kuriame jie gyveno, pirmąjį aukštą. Rodėsi, visi dar miega. Tik Ana, jaunoji tarnaitė, buvo jau atsikėlus ir pūtė žarijas, norėdama užkurti ugnį. Ji labai pagarbiai pasisveikino ir pasiūlė šeiminkui alaus ir šaltos košės.

– Kai mano žmona grįš, pranešk jai, kad laikiu viršuje, – paliepė Lukas ir pakilo atgal į kambarį.

Atsisėdo prie stalo ir sunėręs rankas pasirėmė kaktą. Juodos mintys užavo galvoje.

Už Kristiano mirtį iki šiol neatkeršyta, Lukas vis dar nenumetė mirtiną strėlę iššovusio žmogaus galvos būsimajam markizui po kojomis. Davęs įsakymą nužudyti, Albrechtas greitai laiku perims šalies valdymą.

Freibergo pilyje įsiviešpatavo aikštingas ir nuožmus valdovas.

Tai buvo viena iš priežasčių, kodėl juodu su Marta neseniai paliko jaunąjį miestą. Iš tiesų, Lukas jau seniai turėjo būti iškeliavęs, nes jam buvo paskirtos pilies sargybos vado pareigos. Šį kartą teks priimti bausmę už pavėlavimą. Buvo reikalų, kurie šiandien rūpėjo labiau nei pilies valdytojo nuotaika.

Lukas negalėtų pasakyti, kiek laiko prasėdėjo nunarinęs galvą, kol grįžo Marta. Liūdesys gaubė jos liauną figūrą kaip plazdantis vėjas, nors ši ir pasistengė paslėpti ašarų pėdsakus. Dabar ji net nusišypsojo, tiesa, kiek dirbtinai.

– Ar neturėtum būti pilyje? – nustebo ji.

Užuot atsakęs, jis ištiesė ranką ir pažvelgė žmonai į akis.

– Eikš!

Eidama link vyro, Marta atlaikė Luko žvilgsnį, šiek tiek stebėdamasi išsakytu reikalavimu, bet mintyse vis dar būdama su Kristianu.

Lukas ją prisitraukė ir nutaisė žaismingai griežtą veido išraišką.

– Atėjo laikas vyrui dar kartą įrodyti paklusnumą.

Kitu metu moteris būtų tik nusijuokusi arba bent nusišypsojusi; Lukas buvo sąmojingas ir dažnai pajuokaudavo. Bet šįkart jautė, kad už ironiškų žodžių slėpėjo rimtis.

Idant nekiltų jokių abejonių, kokio paklusnumo iš jos tikisi, Lukas pakėlė žmonos sijoną ir geidulingai rankomis perbraukė lieknas šlaunis. Vyras pajuto, kaip moteris akimirką sustingo. Vis dėlto nenorėjo palikti laiko apmąstymams. Reikėjo atitraukti Martos mintis nuo Kristiano kapo.

Jo rankos keliavo aukštyn, apglėbė žmonos klubus ir su nepalenkiama jėga prisitraukė prie savęs. Bučiniais nuklojo kaklą ir pečius, žinojo, kad ji negali atsispirti tolioms saldžioms glamonėms.

– Tau reikia į pilį, be to, kiekvieną akimirką gali kas nors užėti, – ne visai nuoširdžiai bandė priešintis Marta

– Aš liepiau niekam netrukdyti, – murmėjo šis, nutraukdamas nuo galvos gobtuvą ir perbraukdamas delnu kaštoninius plaukus.

Tada kairiąja ranka prispaudė jos kūną prie savojo, kad moteris pajustų jo susijaudinimą. Dešiniąją uždėjo žmonai ant kaklo ir pabučiavo; ne švelniai ir lengvabūdiškai, kaip dažniausiai darydavo, bet grubiai ir provokuojamai.

Geismas vedė jį iš proto, vyras jautė, kad nuo troškimo moteris net virpėjo.

Jis pastūmėjo žmoną prie lovos. Neskyręs laiko net jos apatiniam drabužiui ir suknei nurengti, nusijuošė tik diržą, prilaikantį kelnės.

Jo sustandėjusi lytis išsitempė, pasitiko ją didelė ir gosli.

Nepaleisdama Luko iš akių, Marta atsigulė, pasikėlė sijoną ir šiek tiek išskėtė kojas.

Vyras trumpam sustingo, tada priklaupė prie jos ir įslydo vidun. Noriai, nors vis dar šiek tiek nustebusi, moteris jį priėmė.

Jie pakankamai dažnai dalydavosi lova, kad pažintų vienas kitą; jų meilės naktys, nepaisant tragiškų aplinkybių, privedusių prie santuokos, buvo kupinos švelnumo ir pasitenkinimo. Vis dėlto ši kartą buvo kitaip.

Kietai ir valdingai į ją įėjęs, su kiekvienu kūno judesiu Lukas galvojo: pamiršk Kristianą! Pamiršk jį bent tol, kol esu tavyje! Dabar tu – *mano* moteris!

Greitai net ir to galvoti neįstengė, tik jautė kiekvieną kūno dalelę, kaip skverbiasi į ją vis giliau: *Tu... esi... mano...*

Jis turėjo prisiversti grįžti iš praeities į dabartį, iš mirties į gyvenimą, vėl tapti savimi.

Vis greičiau, stipriau judėdamas jos viduje, su nuožmiu pasitenkinimu klausė, kaip moteris išrėkė savo geismą, jautė, kaip artėja viršūnė, dar kartelį stipriai įstūmė ir su išlaisvinančia dejone išsiliejo. Permirkęs prakaitu, atsipalaidavęs atsigulė ant jos.

Greitos mintys šmėkščiojo galvoje: galbūt vertėjo prieš tai nusirengti. Kelnės kabėjo kažkur palei kulnus, kai atsistos, bus juokingas vaizdelis. Pajudinęs pėdas jas nusismaukė. Nejudėdamas gulėjo tarp žmonos šlaunų, mėgavosi vis dar būdamas joje, lėtai užmigo, jausdamasis saugus, patenkintas ir pavargęs. Norėtų gulėti šitaip visą likusią dieną.

Marta išplėšė jį iš sustingimo. Švelniai paglostė jo atsipalaidavusį veidą, kol vyras pažvelgė jai į akis. Moters žvilgsnis sakė, kad suprato ir jam atleido.

Tik pasitelkus dideles pastangas Martai pavyko nuginti nuovargį. Ji žinojo, jei dabar užsimerks, išsyk užmigs. O juk turėjo daugybę darbų! Jos laukė pustuzinis ligonių, tačiau pirmiausia turėjo kuo greičiau išlydėti vyrą į tarnybą. Pilies valdytojas Heinrichas, išnaudojantis kiekvieną

galimybę ieškoti priekabių, neabejotinai nesitvėrė pykčiu. Bet tai, kas įvyko, dar tvyrojo tarp judviejų, todėl moteris dėsė.

„Lukas teisus, – mąstė ji ir liūdnu žvilgsniu žvelgė į vyrą. – Negaliu ilgiau likti praeityje. Kristianas žuvo, nieko jau nepakeisiu, ilgiuosi jo, bet turiu gyventi toliau. Lukas tikrai nusipelnė mano meilės.“

Ji pakėlė ranką, kuri pasirodė it švininė, ir dar kartą perbraukė vyro skruostus. Kelios šviesios plaukų sruogos plaikstėsi jam ant veido, ranka jautė minkštą, rūpestingai trumpinamą barzdą.

Lukas vėl pažvelgė į Martą, ir tas mėlynų akių žvilgsnis pagaliau grąžino į dabartį, į mylinčio, globojančio ir saugančio vyro glėbį. Žmona nusišypsojo, šį kartą be jokio liūdesio.

Iš lauko atsklido paukščių čiulbesys, tarnaičių tarškėjimas, kiek toliau kudakavo keletas vištų, žvangė arklys.

„Kai žvelgi į jos akis, atrodo, kad skęsti,“ – jau nebe pirmą kartą mąstė Lukas. Jos pilkšvai žalios akys ir kaštoniniai plaukai jį pakerėjo jau nuo pirmo susitikimo miške, kai Marta pasiprašė priimama į naujakurių būrį. Ir kuo dažniau į tas akis žiūrėdavo, tuo daugiau rasdavo senos, paslaptingos išminties, protingų moterų perduotos iš kartos į kartą.

Vyras buvo iš tų kelių žmonių, kurie žinojo, kad jo žmona ne tik patyrusi žolininkė ir pribuvėja, bet išskirtiniais atvejais mato ryškius vaizdinius, kurie greitai tampa realybe.

Dabar ji neatskleidė jokios siaubingos vizijos. „Vadinasi, pas pilies valdytoją nenutiks nieko blogo“, – mąstė jis su atbudusia pašaipą. Bet geriau pagalvojęs nusprendė, kad neverta bandyti likimo ir versti valdytoją dar ilgiau laukti.

Atrodė, kad Marta mąsto apie tą patį, nes jos žvilgsnis nukrypo į dubletą, skirtą vilkėti po šarvais, kuris kabėjo ant vieno iš skersinių kambarėje.

– Leisk tau padėti, – pasisiūlė ji. – Ar tik ne šiandien susitikimas su tarybos nariais?

– Dėl Dievo meilės! – sudejavo Lukas. – Buvau apie tai pamiršęs.

Jo įsakymams pakluso lankininkai, miesto sargyba ir visi kovotojai, nepriklausantys riteriams. Kadangi jis, kaip vienas pirmųjų Kristiansdorfo gyventojų ir kaimo įkūrėjo patikėtinis, neblogai išmanė kaimo gyventojų reikalus, valdžios pareigūnai dažnai jį kviesdavosi, kai tekdavo surengti pasitarimą su taryba.

Lukas išsoko iš lovos, persisvėrė per lango angą ir, sukišęs du pirštus į burną, šaižiai sušvilpė.

– Tegu Peteris pakinko mano arklį! – šūktelėjo žemyn, gavo trumpą patvirtinimą ir išsišiepęs atsisuko į Martą.

– Matei kokių baisingų vizijų? Heinrichas nukirs man galvą? Pakeliui į pilį tykos demonas? – paklausė šelmiškai šypsodamasis.

Šypsodamasi moteris papurtė galvą, padėdama jam užsivilkti dubletą.

– Esu tikra, šią dieną tu išgyvensi, – atsakė taip pat žaismingai, kol vyras segėsi ginklų diržą.

Lukui skubiais žingsniais nubildėjus laiptais žemyn, Marta paskendo pataluose. Pavargusi perbraukė ranka akis, paskui žvilgtelėjo pro langą. Jai rodėsi, kad pilki debesys gula ant pečių kaip švinas.

Kristianas suprato nykumą, kurią ji jautė, nes jam irgi yra tekę išgyventi niūrius laikus. Vis dėlto su Luku ji drovėjosi apie tai kalbėti. Vyras buvo lengvabūdiškas, kartais net pernelyg nerūpestingas. Galbūt į jos pamąstymus atsakytų tik pašaipia pastaba.

Nebūtina turėti aiškiaregystės dovaną arba prisiklausyti keliaujančių misionierių, kad bijotum artėjančios nelaimės, blogų laikų tiems, kurie kadaise buvo ištikimi Kristianui. Visiems jiems bus sunku, kai senasis markizas, skaičiuojantis jau beveik septyniasdešimtuosius metus, iškelia iš šio pasaulio.

Nepaaiškinama nuojauta sakė Martai, kad tie blogi laikai nenumaldomai artėja.

Freibergo pilyje

– Tikras begėdiškumas! – niršo pilies valdytojas. – Turėčiau jus visus išvyti iš kiemo ir užpjudyti šunimis!

Valdytojas Heinrichas – kietakaktis užsispyrėlis, visame mieste pagarsėjęs savo nuožmumu – pašoko nuo kėdės ir įsiutęs nužvelgė tris tarybos narius. Juos priėmė, mat vyrai turėjo išdėstyti kažkokį sudėtingą reikalą. Dabar paaiškėjo, tas reikalas – vieno riterio kaltinimas išprievartavimu.

Netekėjusi šienpjovio dukra tvirtino, tas vyras panaudojęs prieš ją jėgą, kai ši tarp kalvelių ieškojo pabėgusios ožkos.

– Mergaitė nedrįso apie tai prabilti, kol nėštumas tapo akivaizdus, – ryžtingai dėstė labiausiai užsispyręs iš tarybos ponų, kalvis vardu Jonas. – Dabar jau per vėlu kelti ieškinį. Galbūt jūs galėtumėte pasirūpinti, kad jos tėvas gautų piniginę kompensaciją. Ir paauklėkite savo riterį. Daugėja skundų dėl netinkamo elgesio kepyklos krautuvėje, be to, du jūsų vyrai išvanojo šonus maudyklos mergai.

Už tokius žodžius valdytojas mielu noru kibgtų įžūliajam kalviui į atlapus. O dar mieliau vienu mostu nurėžtų šiam galvą nuo pečių. Tikrų tikriausiai jautė, kaip jį užlieja tulžis. Jis sunkiai gaudė orą, o jo venose kraujas tiesiog virė. Jeigu greitai laiku nenusiramins, jį ištiks širdies smūgis. Mintyse jau girdėjo savo žmonos priekaištus – tarp jos dorybių nekalbumo tikrai nebuvo, kad jis turįs labiau rūpintis sveikata ir dvasine

ramybe. Blogiausiu atveju moteris pakviestų kaimo daktarą. Arba greičiau jo pirmtako žmoną, tą Martą, kuri jam labai nepatiko.

Prakaituodamas Heinrichas perbraukė pliką pakaušį ranka, stabtelėdamas ant mėsingo sprando. Tada atsirėmė krumpliais į stalą ir pasilenkė, kad galėtų grėsmingai pasižiūrėti kalviui į akis.

– Maudyklos mergos – kekšės, kurioms už tokius darbus gerai mokama! – užriko. – O dėl šitos šienpjovio dukters: ar ji iškart po to įvykio, suplėšyta suknele ir suveltais plaukais, ieškojo teisėjo, kaip parašyta įstatyme? Atrodo, kad ne, kitaip apie tai žinočiau. Taigi dabar ji nešioja tą išgamą velnias žino nuo ko ir dar drįsta rėkauti, norėdama išsiginti paleistuvystės.

Vis dar virdamas iš įtūžio, jis susmego į kėdę. Ar visas pasaulis išsikraustė iš proto?

Prieš kiek daugiau nei dvidešimt metų šitie trys buvo samdiniai, padugnės, atšliaužę per mišką visomis keturiomis, kad nepastiptų iš alkio. Jie turėjo kirsti medžius, sėti, laikyti užčiauptus nasrus ir, atsiklaupę ant kelių, išsigandusiu žvilgsniu žvilgčioti į aukštesnio sluoksnio vyrus!

Tik dėl to, kad čia per gryną atsitiktinumą buvo rasta sidabro rūdos, tolimas medkirčių kaimelis vidury tamsios girios išsiplėtė nepaprastai greitai. Be to, senasis Meiseno markizas buvo ryžtingas ir toliaregis vyras, drąsiu įsakymu paspartinęs rūdos išgavimą – paprastai nepalenkiamas Otas fon Vetinas šiuo reikalu leidosi įkalbamas Heinricho, mat šis Kristiansdorfo gyventojams prieš ketverius metus suteikė miesto teises.

Pasekmės – jis, Heinrichas, kaip valdytojas, dabar turėjo plūktis Freibergo pilyje. Užuoat bučiavę jam kojas, vietiniai vėl išrinko tarybos narius, manančius, kad gali jį palenkti į savo pusę. Jis paprasčiausiai atsisakė vykti į tarybos būstinę ir ten susitikti su tais prasčiokais. Šitiek dar gali sau leisti! Taigi šitie trys dabar stovėjo tarpduryje, mindžikuodami, kol juos įleis, lyg išmaldos prašytojai, kaip ir priklausė.

Skaitykite likusius
572 iš **592** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Epinis romanas apie viduramžius, gyvai ir unikaliai
atkuriantis Vidurio Europos istoriją

Prieš daugelį šimtmečių gyvenimas buvo griežtai sutvarkytas. Kiekvienas žmogus gimdamas jau turėjo savo paskirtą vietą žemėje. Bet atsirado drausulių, pasiryžusių tai pakeisti. Jie iškeliavo kurti laisvesnio, geresnio gyvenimo į nežinią, atsisakę praeities ir pasiėmę tik būtiniausią dalyką – viltį. Žinojo, kad tikslą pasieks ne visi, bet vis tiek pasiryžo. Ir įvyko stebuklas.

1189 metai Freiberge. Nuo Kristiano žūties praėjo beveik penkeri metai, bet Marta su Luku vis dar gedi dėl mylimojo ir draugo netekties – tai neleidžia pražysti poros meilei. Didžiausias jų rūpestis – nesulaikomai artėjanti diena, kai žiaurusis Albrechtas, vyresnysis markizo Oto sūnus, perims Meiseno valdymą. Nors gresia mirtinas pavojus, Marta ir Lukas negali bėgti, nes privalo įvykdyti priešmirtinę Kristiano valią bei pasirūpinti jau suaugusiais vaikais: Klarai reikia ištektė, nors slapta įsimylėjo jaunesnįjį markizo sūnų, o Tomas svajoja prisijungti prie imperatoriaus Raudonbarzdžio kryžiaus žygyje į Šventąją Žemę. Tačiau jaunuolis net nenutuokia, kas ten laukia...

Žurnalistė ir rašytoja **Sabine Ebert** neįtikėtinai išgarsėjo vos per kelias savaites. Įspūdingos apimtės istorinis romanas „Pribuvėjos paslaptis“, kurio veiksmas vyksta XII a. Saksonijoje, vos pasirodęs Vokietijoje virto tikra sensacija. Parašyta iš tikros aistros saksų ir vokiečių istorijai knygų apie pribuvėją Martą serija vis plečia gerbėjų būrius visame pasaulyje, o S. Ebert knygos tapo bestseleriais. Jau parduota milijonai šių istorinių romanų egzempliorių. ARD televizijoje pagal šį romaną sukurtas filmas. Žurnalistinis smalsumas padėjo Sabinei Ebert surinkti istoriografinę medžiagą, o tobulas plunksnos valdymas ir lingvistikos studijos Rostoko universitete – sukurti patrauklius personažus ir įtampos kupiną ankstyvųjų viduramžių pasakojimą.

Pribuvėjos
sagos
knygos

PIRK PIGIAU!

SKENUOK
MANE

ISTORINIS NUOTYKIŲ ROMANAS

Jei jums patiko Dianos Gabaldon knygų serija „Svetimšalė“ taip pat „Pribuvėjos paslaptis“, „Pribuvėjos nuodėmė“ ir „Pribuvėjos išpažintis“ privalote perskaityti ir knygą „Pribuvėjos prokeksmas“.

ISBN 978-609-484-496-6

9 786094 844966

www.ebooks.lt

Knygos pigios, atspėjimai ir išvados netikimos.

www.ebooks.lt

KITI FORMATAI:

Audioknyga

Elektroninė knyga